

Η Εργατική Πρωτομαγιά και οι αγώνες του σήμερα

Καθώς ο παγκόσμιος καπιταλισμός διανύει τη βαθύτατη κρίση του χωρίς να διαφαίνεται οποιαδήποτε προοπτική υπέρβασής της, τόσο η ένταση, όσο και τα διακυβεύματα της ταξικής πάλης εντείνονται. Η Κύπρος βρίσκεται ήδη παγιδευμένη σε μια πορεία αργής χρεοκοπίας, εγκλωβισμένη στη δανειακή σύμβαση της τρόικας και στα μνημόνια λιτότητας, υποτέλειας και φτωχοποίησης. Μπροστά στη ραγδαία αύξηση της ανεργίας και της ανέχειας, η κοινωνία δυσφορεί, αγανακτεί, αλλά συνάμα φοβάται. Μια δυσάρεστη και επικίνδυνη συνέπεια της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, αλλά και του φόβου είναι και η άνοδος λαϊκιστικών και ακροδεξιών ρευμάτων και σχηματισμών.

Το επόμενο διάστημα, τόσο στην Κύπρο, όσο και διεθνώς, θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια ακόμα πιο έντονη επίθεση στις συνθήκες εργασίας και στο βιοτικό επίπεδο, καθώς η ανεργία θα εκτοξευθεί περαιτέρω, η κρίση χρέους θα συνεχιστεί και ενδέχεται να καταστεί ακόμα πιο εκρηκτική και οι πολιτικές λιτότητας που επιβάλλονται θα εντείνουν δραματικά, τόσο την οικονομική ύφεση, όσο και τις κοινωνικές ανισότητες. Πάγια και διαχρονικά αιτήματα του κεφαλαίου για τα οποία προηγουμένως δεν υπήρχε συναίνεση να υλοποιηθούν, έρχονται ήδη στο προσκήνιο και υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο μέσα στις ασφυκτικές πιέσεις της κρίσης να επιβληθούν. Περισσότερες ιδιωτικοποιήσεις φυσικών πόρων και υπηρεσιών δημοσίας ωφέλειας, περαιτέρω μειώσεις μισθών και απορρύθμιση της εργασίας, περαιτέρω αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, κατάργηση συνταξιοδοτικών ωφελημάτων, μείωση των συντάξεων, όλα αυτά θα πραγματοποιηθούν προσεχώς αν δεν υπάρξουν ανατροπές που θα αλλάξουν τους υφιστάμενους συσχετισμούς δύναμης.

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και το τελευταίο πακέτο μέτρων της κυβέρνησης, όπως και η πρόταση νόμου για τη φορολόγηση της ακίνητης ιδιοκτησίας που φορτώνει σημαντικό βάρος στους μικρο-ιδιοκτήτες για να ελαφρύνει τους μεγαλο-ιδιοκτήτες. Η κυβέρνηση Αναστασιάδη επιχειρεί με τα μέτρα που εξάγγειλε πρόσφατα να δείξει ένα πρόσωπο ετοιμότητας για αντιμετώπιση των προβλημάτων της οικονομίας και ενδιαφέροντος για μερίδα συμπολιτών μας που υποφέρουν ως αποτέλεσμα της κρίσης. Παρά το ότι δίνονται κάποιες μικρές ανάσες που διευκολύνουν μια μικρή ομάδα συμπολιτών μας, στην ουσία τους τα μέτρα είναι ανεπαρκή. Έχουν παράλληλα ένα έντονο επικοινωνιακό και ιδεολογικό χαρακτήρα και ανταποκρίνονται κυρίως σε επιδιώξεις μερίδας εργοδοτών. Ανταποκρίνονται επίσης στις ρατσιστικές προκαταλήψεις που ενυπάρχουν στην κυπριακή κοινωνία. Επιχορηγούν με δημόσιο χρήμα προσλήψεις που ούτως ή άλλως θα γίνονταν λόγω της τουριστικής σεζόν, προωθούν την ευέλικτη και επισφαλή εργασία, υπονομεύουν το θεσμό του κατώτατου μισθού, διευκολύνουν την επερχόμενη κατάσχεση κατοικιών από τις τράπεζες για μη συστηματικά εξυπηρετούμενα δάνεια, ενισχύουν την ιδιωτική υγεία, μειώνοντας συγχρόνως τους δικαιούχους στη δημόσια υγεία και στοχοποιούν τους μετανάστες και τους Τουρκοκύπριους.

Με δεδομένο ότι έχει ήδη υπονομευτεί ο θεσμός του κοινωνικού διαλόγου και η ισχύς των υφιστάμενων συλλογικών συμβάσεων, η πολιτική πίεση πάνω στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να συναινέσουν σε νέα πακέτα λιτότητας θα συνεχίζει να ασκείται με βασικό μοχλό πίεσης την ανεργία. Ιδεολογικό στήριγμα των κυβερνώντων η έξαρση της ξενοφοβίας και οι ωμοί εκβιασμοί για τον κίνδυνο μιας απόλυτης κατάρρευσης. Πάγια προσπάθεια του κεφαλαίου και της πολιτικής ελίτ είναι να φορτωθεί το βάρος της κρίσης στους ώμους των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, έτσι ώστε να επωφεληθούν οι εργοδότες και να στηριχτούν όσα τμήματα του κεφαλαίου δεν έχουν καταστραφεί από την κρίση.

Ο μόνος τρόπος ανακοπής της καταστροφικής πορείας των κοινωνιών προς τη βαρβαρότητα είναι η δυναμική, ενωτική και επιθετική αντίσταση από πλευράς των δυνάμεων της εργασίας, που όχι μόνο θα διατηρήσει τα υφιστάμενα εργατικά και λαϊκά κεκτημένα, αλλά θα διεκδικήσει συγχρόνως με αξιώσεις να αλλάξει ριζικά τους όρους της συζήτησης, τόσο για την οργάνωση της οικονομίας, όσο και της πολιτικής. Είναι πολύ σημαντικό, οι εργαζόμενοι σήμερα να υπερασπιστούμε τις κατακτήσεις του προηγούμενου αιώνα και να μην επιτρέψουμε επιστροφή στον εργασιακό μεσαίωνα. Και αυτό προϋποθέτει μαζικές κινητοποιήσεις, ταξική εγρήγορση και πολιτική αποφασιστικότητα.

Η ΕΡΑΣ στηρίζει όλες τις εκδηλώσεις για την Κόκκινη Εργατική Πρωτομαγιά, βόρεια και νότια της πράσινης γραμμής.

Επιτροπή
για μια
Ριζοσπαστική
Αριστερή
Συσπείρωση

